

OKRESNÍ SOUD V ČESKÉ LÍPĚ

Děčínská 390, 470 52 Česká Lípa

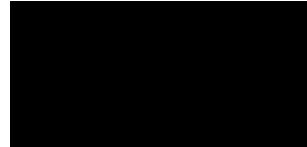
tel.: 487072111, fax: 487523223, e-mail: podatelna@osoud.cli.justice.cz, IDDS: 9ddabq5

NAŠE ZNAČKA: 30 Si 118/2025

VAŠE ZNAČKA:

VYŘIZUJE: Bc. Zuzana Koppanová

DNE: 1. července 2025

ŽADATEL:

Vážený

k Vaší žádosti doručené Okresnímu soudu v České Lípě dne 25. 06. 2025, Vám v příloze zasílám v anonymizované podobě rozhodnutí zdejšího soudu ve věci sp. zn. 2 T 95/2024.

příloha: 1x

S pozdravem

Mgr. Roman Kotátko v. r.
předseda soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Zuzana Koppanová.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Vencla a přísedících Květoslavy Zelínkové a Daniela Masopusta v hlavním líčení konaném dne 22. ledna 2025 v České Lípě

takto:

Obžalovaná:

[REDACTED]

se podle § 226 písmeno a) trestního řádu

zprošťuje obžaloby, kterou jí bylo kladeno za vinu, že

od 28. 7. 2020 nejpozději do 11. 3. 2021 v [REDACTED] v notářské kanceláři v rámci probíhajícího dědického řízení o pozůstalosti po zůstavitelce [REDACTED] zemřelé dne [REDACTED] v úmyslu vzbudit dojem, že je jediným oprávněným účastníkem tohoto řízení, zamlčela existenci závěti, ve které [REDACTED] požadovala, aby její podíl na nemovitých věcech zapsaných na listu vlastnictví č. [REDACTED] v katastrálním území [REDACTED] zapsané na listu vlastnictví [REDACTED] zdělily dílem její vnučky, nezletilé dcery [REDACTED] a to každá podíl o velikosti [REDACTED] nemovitých věcí, čímž byly nezletilé vnučky vyloučeny z dědického řízení o pozůstalosti po [REDACTED] vedeným u Okresního soudu v České Lípě a podle pravomocného usnesení Okresního soudu v České Lípě, č. j. 12 D 537/2020-45 ze dne 11. 3. 2021 byla v řízení o pozůstalosti jedinou povolanou účastnicí [REDACTED] která na jejich úkor nabyla dva podíly na nemovitostech o velikosti [REDACTED] v jednotlivé hodnotě 1 031 170 Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

tedy, že by

sebe obohatila tím, že uvedla někoho v omyl a zamlčela podstatné skutečnosti, a způsobila tak na cizím majetku značnou škodu,

čímž měla spáchat

zločin podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 4 písmeno d) trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaná stíhána.

Podle § 229 odstavec 3 trestního řádu se poškozené nezletilá [REDAKCE] a nezletilá [REDAKCE] zastoupené opatrovníkem Mgr. Václavem Stehlíkem, advokátem se sídlem v České Lípě, U Synagogy 701/2, odkazují s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v České Lípě po konání několika hlavních líčení a zhodnocení všech provedených důkazů, které byly navrženy státní zástupkyní i obžalovanou, dospěl k závěru, že nelze obžalovanou [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] uznat vinnou jednáním popsaným v obžalobě.
2. **Obžalovaná** [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] po výzvě k vyjádření k obžalobě prohlásila, že se cítí nevinná. K věci samé obecně zdůraznila, že o žádné podepsané závěti své matky [REDAKCE] [REDAKCE] neví, předána jí nebyla a totéž uvedla i u dědického řízení. Obvinění se jí prostě dotýká. Myslí si, že vše souvisí s tím, že s manželem vyhodili pana [REDAKCE] staršího z nemovitosti v [REDAKCE] když zjistila, že vybíral z účtu její zemřelé matky finanční částky jako údajné vyrovnání za to, že jí půjčoval peníze na rekonstrukce, přesto, že peníze mu již měly být vráceny. Na [REDAKCE] [REDAKCE] také podávali žalobu v tomto smyslu. Domnívá se, že pan [REDAKCE] nebyl její maminkou nijak zkrácen na penězích, ale naopak zneužil její zdravotní stav a peníze čerpal dvakrát. Matka s panem [REDAKCE] nejprve bydlela v [REDAKCE] a následně se přestěhovali do [REDAKCE]. Sama měla v plánu odejít z [REDAKCE] a chtěla zakoupit nemovitost v [REDAKCE] kterou prodával svědek [REDAKCE]. Protože neměla dostatek financí na hypotéku žádala maminku o ručení, případně možnost odstěhovat se z [REDAKCE] společně. Nakonec [REDAKCE] souhlasila s tím, že se přestěhuje, ale nebude ručitelkou, ale stane se spolunajitelkou nově koupené nemovitosti v [REDAKCE]. Obžalovaná dále uvedla, že byla jedinou dcerou své matky a sama má dvě nezletilé dcery. S dcerami a manželem žijí ve společné domácnosti v [REDAKCE]. K dotazu, zda měla někdy v ruce, nebo viděla někdy nějakou fotokopii nějaké listiny nazvané „Závěť“, která byla, či nebyla, podepsaná její maminkou, odpověděla obžalovaná ano. Dále doplnila, že po návratu mámy z nemocnice, byli u ní na návštěvě pan [REDAKCE] mladší s manželkou a paní [REDAKCE] s manželem. Manžel obžalované si všiml nějakého papíru uloženého na vysoké skříni, který vzal a vyfotil. Na papíře byly závěti, přičemž šlo o stejné závěti, které se později našly v emailu odeslaném panem [REDAKCE] [REDAKCE]. Šlo o jediné závěti předpřipravené, nepodepsané, které viděla. K doplňujícímu dotazu obžalovaná uvedla, že neviděla listiny v originále, ale viděla je jen vyfocené, respektive v emailu, když otevřela počítač, což již bylo někdy po smrti maminky, asi [REDAKCE] nebo [REDAKCE]. Listiny nebyly podepsané. Email, který viděla byl poslán od advokáta na adresu [REDAKCE] mladšího a ten jej posílal na email maminky. Ve fyzické podobě jí nikdy nebyla předložena žádná podepsaná závěť. K doplňujícím dotazům se obžalovaná vyjadřovala k otázce vzájemných vztahů mezi ní a zůstavitelkou (její matkou) a dalšími členy rodiny a panem [REDAKCE]. Obžalovaná zhodnotila vztahy jako normální, jen občas došlo ke vzájemné nevoli. U společně koupené nemovitosti měli oddělené vstupy a občas docházelo k neshodám při užívání zahrady. Obžalovaná dále potvrdila, že mezi ní a matkou došlo i k verbálnímu konfliktu, hlavně proto, že pan [REDAKCE] při užívání pozemku překračoval dohodnuté hranice. K dotazu, zda verbální konflikt přerostl k fyzickému, obžalovaná vypověděla, že v jednom případě jí matka

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

v přítomnosti nezletilých dcer řekla, že ať si nemyslí, že když jí je ■ nebo kolik, že jí nedá facku. Na to se ohradila a matce spíš držela její napřáženou ruku. Matka pak uvedla, že jí facku dala. Kromě nich dvou a dětí ve věku asi ■ nebo ■ roky u této události nebyl. Nevybavuje si žádný spor s ■ od kterého kupovali nemovitost v ■ a poté byl jejich sousedem. Když byla při jednání před notářem dotazována na existenci závěti uvedla, že o ničem takovém neví a není jí to známo. Myslí, že se notářka dotazovala, jestli třeba prohledávali byt pozůstalé a na to odpověděla, že nic nenašla. Nevybavuje si, že by před jednáním u notáře hovořila s manželem o tom, zda on obdržel nějakou závěť. K dalším dotazům uvedla, že ■ s ní nemluvil o tom, že by měl k dispozici nějakou závěť její maminky, ani jí neukázal někdy nějakou závěť. Pokud hovořila o tom, že viděla závěť jako fotografii v mobilu svého manžela, tak to s manželem tehdy neřešila, protože to byl jen nějaký návrh. Ani tomu pořádně nerozuměla, a navíc byla opravdu v rozporech, že některé věci řešit nechtěla. Dále obžalovaná také vypověděla, že když dům kupovala napůl s maminkou měla již sama s manželem uzavřenu smlouvu o uspořádání společného jmění manželů, aby dům vlastnila jen ona. V době koupě domu již měly obě děti. Svatbu uzavřeli v roce ■ a děti se narodily ■ a ■. Její úmysl byl takový, že v ■ neměla žádné vlastní bydlení, a proto hledala jistotu vlastního bydlení, domova a zázemí pro sebe, děti a pro manžela. Děti jsou v domě v ■ spokojené, vůbec neuvažovala o tom, že by dům prodala. Nic úmyslně v dědickém řízení nezamýšlela, protože o ničem nevěděla, žádná závěť jí nebyla předložena, žádnou závěť v domě nenašla a nikoho okrást nechtěla. Děti jsou pro ni vším, svoje dcery má ráda, nechce jim nic upřít, udělá pro ně maximum.

3. Jako svědci byli před soudem osobně vyslechnuti ■. Oproti tomu soud nemohl osobně vyslechnout svědka ■, neboť tento svědek ještě před nařízením prvního hlavního líčení zemřel. Za splnění podmínek ustanovení § 211 odstavec 2 písmeno a) trestního řádu proto soud při hlavním líčení četl výpověď svědka ■ z přípravného řízení. Svědek ■ vypověděl, že obžalovanou ■ zná, neboť byla i se svou maminkou kupující nemovitosti v ■ které jim asi před ■ lety prodal. S paní ■ stejně tak s ■ který s ní dlouhodobě žil pak byli přátelé. Po koupi nemovitosti tito bydleli v přízemí a ■ s manželem obývala vršek. Před ■ nebo ■ lety za ním přišel ■ a říkal, že ■ má nějaké zdravotní problémy. Od té doby události nabraly značný zhoubný spád. Paní ■ se necítila dobře, ale přesto byla objednána ještě v ■ na soukromé klinice na ■ kde zaplatila 36 000 Kč. Asi po 14 dnech přišel ■ s tím, že s ním chce paní ■ mluvit. Když přišel do domu chtěla, jestli by jí mohl dosvědčit, že podepisuje závěť. Závěť byla dvoustránková, respektive dva stejnopisy jedné závěti, kterou mu půjčila, aby to podepsal. Závěť zněla tak, že odkazuje svůj majetek v ■ svojí dceři ■ a ve ■ každé z jejich dcer, které se jmenují ■ a ■. Ještě se ptal na, proč v závěti není nic o vyrovnání s ■ protože ten mu sám říkal o nějakých investicích ve výši 400 000 Kč do nemovitosti, ale odpověď paní ■ byla, že se s ním vyrovná finančně. Proto závěť podepsal na obou stranách a tím to v podstatě skončilo. Asi po týdnu na to byl ■ požádán, zda by nezařídil někoho, kdo by ho s paní ■ oddal, ale po dalším týdnu ■ vše zrušil, protože to ■ již zdravotně nezvládne. Pak mu ■ za několik dní na to přišel říci, že mu ■ v ■ hodin ráno vydechla v náručí naposledy, když ji chtěl odvést na toaletu. K doplňujícím dotazům svědek uvedl, že podepsal dva stejnopisy závěti čili dvě stejné závěti, dvě pare téže listiny. Text byl na jedné, na přední straně, kde se podepisoval. Na druhé straně žádný text nebyl. Když závěť podepsala ■ pak podepsal ■ a nakonec podepsal sám. U všech podpisů byl přítomen. Text na listině byl jednoznačně z počítače, z tiskárny. Asi třetí den po úmrtí mu ■ přišel oznámit, že ho vykopli z domu, že ho musí opustit a vyklidit do hodiny místnost svého bydliště, což udělal. Když se ho následně ptal, kde je ta závěť, tak ■ říkal, že ji položil někde v předsíně. Údajně ji položil

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

někam na stolek. Zda to viděla paní [REDAKCE] nebo pan [REDAKCE] nebo někdo jiný, nebo jestli tomu tak skutečně bylo neví, ví pouze to, co mu řekl [REDAKCE]. Poté byla svědku ve smyslu ustanovení § 211 odstavec 3 písmeno a) trestního řádu přečtena část jeho výpovědi, která je zachycena na č. l. 245–249 spisu, a svědek byl dotázán na rozpor. Konkrétně byl svědek dotázán na své tvrzení, když na policii výslovně uvedl, že závěť byla psaná strojem a při hlavním líčení oproti tomu uvedl, že to bylo vtištěno z počítače. Po představení svědek vypověděl, že listiny byly vytisknuty samozřejmě na tiskárně a myslí, že šlo při jeho výpovědi na policii o pouhé přeházení. K doplňujícím dotazům uvedl, že má právnické vzdělání, které využíval od roku 1990 do roku 2007. O listině (závěti) po smrti paní [REDAKCE] rozhovor s nikým dalším, kromě [REDAKCE] nevedl. S obžalovanou hovořil možná třikrát či čtyřikrát, ale bavili se hlavně o kytíčkách a nikoli o závěti. K dotazu, zda si vzpomíná na rozhovor s manželem obžalované [REDAKCE] [REDAKCE] odpověděl, že ho [REDAKCE] fendoval víceméně k tomu, co v té závěti bylo, a proto o závěti věděl. Jestli věděl o konkrétní závěti, která byla na tom stole a jím podepsána, neví. Při rozhovoru mu říkal, že podepsal jednu závěť. Hovořili také o [REDAKCE] a o penězích, které si vzal v den úmrtí, což bylo asi 50 000 Kč. Když mluvili o závěti tak se [REDAKCE] dotazoval na to, zda podepisoval dvě závěti, ale odpověděl mu, že podepisoval jen jednu závěť. Celé se ho to osobně velice dotklo, protože až na policii se dozvěděl, že bez jeho souhlasu existuje nahrávka jejich rozhovoru pořízená [REDAKCE]. K dalším dotazům svědek uvedl, že na závěť každý z popisujících připojil dva podpisy. V té době, kdy ho [REDAKCE] žádala o podpis závěti si nemyslí, že by byla nějakým způsobem mimo, že byla vyřinutá, že by měla nějaký problém se smysly. Myslí, že byla v pořádku. Dále svědek potvrdil, že na listině (závěti) byla ručně doplněná jména dětí, ale kdo to dopsal neví. Myslí také, že na listině bylo ručně napsané datum, ale v místě pro podpisy byly jen tečky, jména předepsána nebyla. K dotazu, zda se může vyjádřit k tomu, jak vnímá vztahy obžalované s jejími dětmi, odpověděl, že paní [REDAKCE] má k dětem velice vřelý, pozitivní vztah. Svědek dále potvrdil, že setrvává na své výpovědi z přípravného řízení, kde mimo jiné uvedl: „Na mě to dělá celé dojem, že paní [REDAKCE] závěť ani neviděla, jinak si neumím představit, že by dětem upřela jejich majetkové podíly. Na závěr chci uvést, že si neumím představit, že by paní [REDAKCE] způsobila majetkovou újmu svým dětem, které má velmi ráda, učí je a velmi dobře je vede. Já to slyším jako soused na nějakých 20 metrů. Ty děti mají šťastné dětství.“ Na závěrečné dotazy svědek odpověděl, že s obžalovanou v životě neměl žádný konflikt. Vztahy obžalované a její matky [REDAKCE] [REDAKCE] podle jeho názoru nebyly vždycky nejlepší. Od [REDAKCE] i od [REDAKCE] slyšel o tom, že mezi nimi došlo nějak i k osobnímu konfliktu, ale u ničeho takového sám nebyl přítomen. Svědek [REDAKCE] [REDAKCE] vypověděl, že ve vztahu se současnou manželkou [REDAKCE] je více než [REDAKCE] let. Manželství uzavřeli [REDAKCE] [REDAKCE] mají spolu dvě dcery [REDAKCE] a [REDAKCE] kterým v lednu 2025 bude [REDAKCE] a [REDAKCE] let. Celý vztah považuje za harmonický. S maminkou manželky [REDAKCE] [REDAKCE] se setkal přibližně před 9,5 roky, tehdy v jejím bytě. Ke společnému soužití v domě v [REDAKCE] svědek vypověděl, že vše vypadalo, že bude dobře fungovat, ale po nějaké ne příliš dlouhé zkušenosti, začal litovat, ne kvůli mamince, ale kvůli jejímu partnerovi [REDAKCE]. Sám s maminkou své ženy vycházel poměrně dobře. Později se začala situace zhoršovat v souvislosti s tím, že se odehrávaly nepřijatelné a nepochopitelné věci, které často vedly k tomu, že jejich dcery byly v ohrožení zdraví, protože pan [REDAKCE] připravil různé pasti na zvířata. Vzhledem k tomu, že [REDAKCE] dost často informace formuloval jinak, než jak byly ve skutečnosti, tak k němu ztratil důvěru. K dotazům svědek vypověděl, že žádné listiny týkající se závěti [REDAKCE] [REDAKCE] k dispozici neměl. Neviděl nikdy žádnou závěť, která byla podepsaná. Pouze v situaci, když do [REDAKCE] přijel na návštěvu syn [REDAKCE] [REDAKCE] došlo k tomu, že viděl nějaké dvě listiny, které vyfotografoval na svůj mobilní telefon. Listiny vyfotil hlavně proto, že od [REDAKCE] [REDAKCE] měl různé informace, které se později ukázaly, že nejsou pravdivé. To byl také důvod toho, že začal pořizovat audionahrávky. Chtěl tak mamince své ženy ukázat, že [REDAKCE] [REDAKCE] podává nepravdivé informace. Svědek výslovně popřel, že měl v držení nějaké listiny s názvem „závěť“, poslední pořízení, poslední vůle“ respektive, že by takové listiny předával své manželce. Takové listiny ani neobdržel od [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE]. Mluvil s ním

na toto téma jen jednou, když se stěhoval z [REDAKCE] a balil si věci, ale komunikace byla velmi napjatá a vyhrocená. Nevybavuje si, zda u toho byla přítomna i obžalovaná. Až později po smrti maminky své ženy viděl v jejím počítači, na monitoru nějakou formu závěti. Na obsah dokumentu si nevzpomíná. Nemá si jist, zda totéž viděla i jeho žena. Dále svědek uvedl, že s [REDAKCE] neřešil do budoucna nakládání s nemovitostmi. Do doby, než se jí začal zhoršovat zdravotní stav řešili hlavně běžné věci okolo domu. K dotazu, zda byla někdy poslední vůle [REDAKCE] předmětem jeho rozhovorů s [REDAKCE] svědek potvrdil, že s ním jednou mluvil po úmrtí maminky. Obecně dodal, že stejně jako nedůvěřoval [REDAKCE] nedůvěřoval ani [REDAKCE]. Když od [REDAKCE] koupili dům vypadalo vše v pořádku. Dodatečně se ukázalo, že dům je plesnivý. I když odborná firma, která se specializuje na odstraňování plísní, řekla, že to je mnohaletý problém, tak [REDAKCE] na přímý dotaz tvrdil, že o plísní nevěděl. Dále doplnil, že když měl podezření, že by se [REDAKCE] mohl dopustit nějakého podvodu, rozhodl se zeptat [REDAKCE] jestli o tom něco ví. Ptal se, zda byly podepsány nějaké závěti, protože v emailu bylo více verzí. [REDAKCE] přitom tvrdil, že viděl nějaké verze závěti, protože se domníval, že když se podepíše více verzí závěti, jedná se o podvod. I když v podstatě při rozhovoru řekl něco v tom smyslu, že viděl závěti podepsané, ve skutečnosti žádné neviděl, ani neměl kde. Detaily rozhovoru si již pro odstup času přesně nevybavuje. Svědek dále potvrdil, že uvedený rozhovor nahrával. Dále rovněž vypověděl, že ví o tom, že mezi obžalovanou a [REDAKCE] došlo několikrát k výměně názorů, ale detaily si nepamatuje přesně. K upřesňujícímu dotazu odpověděl, že nikdy nebyl přítomen u žádné fyzické konfrontace, ale pravděpodobně se něco stalo. Žádnou podepsanou závěť neviděl. Důvodem celého řízení je podle svědka to, že původně na [REDAKCE] podali s manželkou trestní oznámení. Podle jeho názoru [REDAKCE] okradl rodinu o více než 200 000 Kč a schovával to za to, že si vybírá částku, kterou proinvestoval, i když mu byla prokazatelně již vrácena převodním příkazem. K dalším dotazům svědek vypověděl, že zdravotní stav maminky jeho ženy odpovídal tomu, že byla před svou smrtí i zmatená. Svědek výslovně popřel, že by mu [REDAKCE] když odcházel, nebo ještě předtím, než opouštěl nemovitost ukazoval nějakou podepsanou listinu s označením „závěť“, nebo mu takovou či podobnou listinu předával. Nehovořil se svojí manželkou o tom, že by měla nějaké informace, nebo rozhovory se svojí maminkou o tom, že by [REDAKCE] chtěla nějakým způsobem mčnit, nebo konkretizovat svoji poslední vůli. K uvedenému doplnil, že v okamžiku, kdy se ukázal zdravotní stav maminky jeho manželky špatný, tak hlavním děním byla péče o maminku, nic jiného se v podstatě neřešilo. Dále svědek potvrdil, že s manželkou mají uzavřenu smlouvu o zúžení společného jmění manželů. Důvodem je skutečnost, že [REDAKCE] je jeho druhou manželkou a společně chtěli, aby až zemřou celý majetek, který souvisí s [REDAKCE] zůstal dcerám [REDAKCE] a [REDAKCE]. Sám se již vypořádával se svými dětmi, které má z prvního manželství. K opětovnému dotazu na fotografie závěti nalezené v jeho telefonu vypověděl, že v den, kdy přijela návštěva do [REDAKCE] si při cestě na toaletu všiml listin, které byly na skříni. Listiny vzal do ruky a vzhledem ke svým zkušenostem s [REDAKCE] z nich pořídil fotografie. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že ho jeho otec [REDAKCE] požádal o pomoc v souvislosti s tím, že [REDAKCE] odvezli někdy v červnu roku, kdy později zemřela do nemocnice. Proto společně jeli do nemocnice v [REDAKCE] kde jej paní [REDAKCE] požádala, jestli by bylo možné s tátou vyřídit nějakou závěť. Proto zavola svého právníka [REDAKCE] se kterým domluvil schůzku v [REDAKCE]. Na schůzku s právníkem jel společně s otcem. Výsledkem byly listiny ve dvou variantách. Protože tomu nerozumí a blíže ho věc nezajímala neví přesně o co šlo. Schůzky otce s právníkem se přímo neúčastnil. Část údajů, jména a údaje dětí a paní [REDAKCE] se sepisovala ještě v nemocnici. Tyto údaje předal právníkovi otec. Vlastní listiny předával otci, ale u jejich podpisu nebyl přítomen. Listiny byly vytisknuty v podstatě dvakrát. Jednou s rodnými čísly dětí a podruhé bez nich. Číslo sám odmazával, protože v [REDAKCE] nefungovala tiskárna. Otec ho požádal, jestli je možné vše vytisknout s tím, že si [REDAKCE] nebyla jistá, zda jsou rodná čísla dětí správně. Proto vlastně čtyři kusy listin přivezl do [REDAKCE] a předal

je otcí. U předání listin byli přítomni ještě jeho žena, paní [REDAKCE] a pan [REDAKCE]. Myslí, že otec listiny položil na skříň na chodbě. Co se dál s nimi stalo neví. Neviděl, že by je někdo fotil. Později mu otec povídal, že došlo k nějaké potyčce, ale jinak ohledně závěti, nic neví. Možná z toho vznikla závěť, ale nedokáže to říct. K dalším dotazům svědek potvrdil, že mu je známo, že na jeho otce bylo podáno trestní oznámení, a to údajně proto, že měl vybrat nějaké peníze z bankomatu. Když se otce ptal, odpověděl mu, že vybíral peníze, protože ho o to [REDAKCE] poprosila. Na závěr dotazů svědek uvedl, že byl dvakrát přítomen v [REDAKCE] když je jeho otec opouštěl definitivně. Probíhalo to tak, že byly vyházené věci ven před barák a otec si z toho měl vybrat, co je jeho, a vypadnout. Poprvé když přijeli pro věci, ani nebyli puštěni dovnitř. Časově již neví přesně, kdy to po smrti [REDAKCE] bylo. Neví, zda se přítom potkali s obžalovanou, ale přítomen byl pan [REDAKCE]. **Svědek** [REDAKCE] uvedl, že s paní [REDAKCE] bydlel asi [REDAKCE] let ve společné domácnosti. [REDAKCE] měla se svou dcerou kritické vztahy. Asi měsíc poté co se v nemocnici dozvěděla o svém vážném zdravotním stavu [REDAKCE] se rozhodla sepsat závěť. Proto když požádala, aby se o sepsání závěti postaral, oslovil syna [REDAKCE] aby kontaktoval právníka [REDAKCE]. Právník pak vyhotovil dvě verze závěti. Podle první vše dědila [REDAKCE] ale tuto verzi paní [REDAKCE] okamžitě zamítla, a proto ji hned zlikvidovali. Podle druhé verze [REDAKCE] měla zdědit pouze to, co jí ze zákona patří a zbytek měl být odkázán jejím dcerám. Druhou verzi závěti odvezl do místa bydliště paní [REDAKCE] a tam v kuchyni ji podepsali. Závěť spolu s ním podepsala [REDAKCE] a jako další [REDAKCE]. Podepsanou verzi závěti uložil v [REDAKCE] na skříň v kuchyni. Asi po čtyřech či pěti dnech po úmrtí paní [REDAKCE] závěť předal manželům [REDAKCE]. K uvedenému svědek dodal, že neví přesně, komu z nich, ale [REDAKCE] si závěť okamžitě začal fotit. Na položené dotazy pak svědek odpověděl, že s [REDAKCE] měli velice hezký vztah. Jeden druhého naprosto ctili. Finančně se podílel na rekonstrukci bytu v domě, který společně obývali částkou asi 380 000 a zpětně dostal asi 280 000. Peníze vybral z její karty a takto se vyrovnali. Ohledně vztahu k manželům [REDAKCE] uvedl, že si k srdci nepřirostli. Dále vypověděl, že když si [REDAKCE] závěť vyfotil v kuchyni na telefon s číslem [REDAKCE] byla již podepsaná. Fotil ji, když mu ji svědek předával, tedy asi 4 až 5 dnů po úmrtí paní [REDAKCE]. Myslím si, ale není si jist, že závěť si vzal pan [REDAKCE]. K dalším dotazům odpověděl, že jím i paní [REDAKCE] byla podepsána pouze jedna závěť. K dotazu, jak myslel své vyjádření, že celé to vzniklo jako reakce na to, že na něho podali trestní oznámení, že je zloděj odpověděl, že když jeho právník zjistil na katastrálním úřadě, že jedinou majitelkou je pouze [REDAKCE] a její dcery nejsou uvedeny, je otázka, kdo je větší zloděj? Jestli 280 000 Kč, které nebyly prokázány, které samozřejmě vrátet nemusel, anebo zda polovina domu, která stála 3,5 milionu korun. Dědictví dcer je podstatně větší částka než 280 000 Kč. Právník prohlížel katastr na jeho pokyn, protože ho paní [REDAKCE] požádala, aby dohlédl na to, že převedení majetku na vnučky bude realizováno. Nejdříve nechal věcem volný průběh a pak ze zajímavosti chtěl vědět, jestli to proběhlo podle závěti, nebo jestli tam byl nějaký podfuk a on ten podfuk tam byl. K dotazu, zda si vybaví okolnosti, za kterých předal závěť, jak tvrdí manželům [REDAKCE] odpověděl, že v té době mu bylo naprosto jedno, co se závětí manželé [REDAKCE] udělají. Závěť vzal, dal ji na stůl v kuchyni. Řekl, tady je závěť, kterou si paní [REDAKCE] přála, aby ji jim předal. Manželé [REDAKCE] si ji vzali a odnesli, ale neví, kdo z nich, myslí, že [REDAKCE]. Závěť s paní [REDAKCE] podepsali asi měsíc před její smrtí. Paní [REDAKCE] byla naprosto při smyslech po hospitalizaci v nemocnici, když zjistili, že její zdravotní stav je kritický. Z nemocnice ji vyzvedával sám. Po podpisu byla závěť uložena v bytě paní [REDAKCE] v chodbě, kterou se šlo do koupelny na vestavěné skříni, která byla řádově 2 m vysoká. O tomto místě věděl pouze sám, nikdo jiný. Závěť tam ležela od doby podpisu až do jejího předání.

4. Soud v průběhu hlavního líčení prováděl také veškeré **listinné důkazy**, které byly založeny do trestního spisu a přehrával audiozáznamy. Trestní řízení bylo zjevně zahájeno na základě oznámení o podezření ze spáchání trestného činu, které bylo doručeno na státní zastupitelství dne 17. 5. 2021. Oznámení bylo sepsáno advokátem [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] který zastupoval

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

klienta [REDAKCE] Součástí oznámení a zde uvedených tvrzení je také pasáž, která popisuje, že existovaly dvě varianty různých závětí, které jsou popsány jako varianty 1A, 1B, 2A, 2B. Do spisového materiálu bylo dále založena kupní smlouva, ze které plyne skutečnost, že dům a pozemky v [REDAKCE] u [REDAKCE] vše zapsáno na LV [REDAKCE] a [REDAKCE] zakoupily [REDAKCE] a [REDAKCE] a takto se každá z nich stala spoluvlastníkem jedné poloviny uvedených nemovitostí. Kupní smlouva byla uzavřena v listopadu roku 2017. K datu konání hlavního líčení byla výlučným vlastníkem výše uvedených nemovitostí pouze obžalovaná [REDAKCE] a to na základě usnesení Okresního soudu v České Lípě ze dne 11. 3. 2021, č. j. 12 D 537/2020-45, z něhož je zřejmé, že zdědila polovinu nemovitosti po pozůstalé [REDAKCE] Řízení bylo vedeno prostřednictvím notářky [REDAKCE] Notářka poskytla ve věci protokol o předběžném šetření, který byl sepsán u Obvodního soudu pro Prahu 6 dne 3. 11. 2020. Výslech byl proveden pouze s obžalovanou [REDAKCE] která vystupovala jako pozůstalá dcera zemřelé [REDAKCE] která podle úmrtního listu zemřela [REDAKCE] Obžalovaná jako pozůstalá do protokolu o předběžném šetření mimo jiné uvedla, že neví, že by zůstavitelka zanechala závěť. Pro účely dědického řízení byla hodnota nemovitostí, respektive podíl ve výši jedné poloviny stanoven na částku 2 750 000 Kč. Před soudním komisařem [REDAKCE] obžalovaná [REDAKCE] jako účastník řízení setrvala na svém tvrzení, že její matka jako zůstavitelka pořízení pro případ smrti nezanechala. Pro účely trestního řízení byl přibrán znalec z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady nemovitostí, který dospěl k závěru, že odhad tržní hodnoty spoluvlastnického podílu na posuzované nemovitosti ve výši [REDAKCE] činí 1 031 170 Kč, když celková hodnota nemovitostí byla znalcem zjištěna na částku 5 499 580 Kč. Spisový materiál obsahuje kromě citovaného posudku ještě další dva posudky z oboru elektronika, kde znalec [REDAKCE] měl za úkol prozkoumat dva kusy mobilních telefonů, které pro účely trestního řízení vydal svědek [REDAKCE] Vyhodnocením zajištěných data byly jednak nalezeny audio soubory se záznamy různých situací a hovorů, a dále také fotografie listin, které byly založeny do trestního spisu. Znalec konstatoval, že listiny byly do zkoumaného telefonu uloženy v rámci obnovení zálohy z předchozího mobilního telefonu, kterým byla fotografie pořízena. Zájmová fotografie, čl. 127-8 byla v galerii uložena dne 4. 7. 2020. Na fotografiích není zachycen žádný podpis. Foceně listiny nejsou totožné. Liší se zejména v části, kde jsou specifikovány vnučky pozůstalé, kdy na jedné fotografii jsou kromě jmen i data narození a na druhé fotografii jsou pouze jména. A příjmení vnuček. Další fotokopie listin s označením „Závěť“ jsou založeny do spisového materiálu na č. l. 56–58 a listiny jsou označeny pro odlišení jejich autorem 1B, 2A, 2B. Tyto listiny byly zjevně součástí trestního oznámení sepsaného [REDAKCE] (č. l. 39-43). Pouze na listině na č. l. 56 je zachycen podpis, respektive kopie podpisu u jména [REDAKCE] jinak na žádné z listin podpis, respektive kopie podpisu připojena není. Součástí spisového materiálu jsou i lékařské zprávy popisující zdravotní stav [REDAKCE] zejména k datu 3. 7. 2020, kdy byla vyhotovena propouštěcí zpráva interního oddělení Nemocnice s poliklinikou [REDAKCE] V průběhu hlavního líčení soud prováděl důkaz také přehráním audiozáznamů, které byly znalcem nalezeny a zajištěny v mobilním telefonu svědka [REDAKCE] Konkrétně byl přehráván záznam, kde komunikuje svědek [REDAKCE] se svou manželkou a kde zazní, že fotil nějaké listiny. Dále byl prováděn důkaz záznamem, kde svědek [REDAKCE] komunikuje se svědkem [REDAKCE] kdy se jejich rozhovor mimo jiné dotýká i zdravotního stavu [REDAKCE] a obdobně se této otázky dotýká i záznam, kde komunikuje obžalovaná [REDAKCE] mimo jiné se svou matkou [REDAKCE] Do spisu bylo založeno rovněž trestní oznámení, které bylo dne 28. 1. 2021 sepsáno advokátkou [REDAKCE] která zastupovala oznamovatele [REDAKCE] a [REDAKCE] Oznámení směřovalo proti [REDAKCE] a týkalo se údajného neoprávněného výběru finanční hotovosti po smrti [REDAKCE] Na základě tohoto trestního oznámení policie 12. 11. 2020 sice zahájila trestní stíhání [REDAKCE] pro podezření ze spáchání přečinů neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odstavec 1 trestního zákoníku a krádeže podle § 205 odstavec

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

1 písmeno a) trestního zákoníku, nicméně ke stížnosti [REDAKCE] státní zástupce OSZ v České Lípě dne 30. 12. 2020 usnesením č. j. 2 ZT 225/2020-10 policejní usnesení zrušil a policejnímu orgánu uložil, aby o věci znovu jednal a rozhodl. Policie poté usnesením ze dne 22. 1. 2021 č. j. [REDAKCE] podezření ze spáchání výše uvedených přečinů odložila, neboť nejde o podezření z trestného činu a není na místě vyřídit věc jinak. Z listin vztahujících se k osobě obžalované [REDAKCE] bylo soudem zjištěno, že obžalovaná nemá žádný záznam v opisu Rejstříku trestů ani Rejstříku přestupků.

5. Soud při hlavním líčení provedl všechny procesními stranami navržené důkazy. Jediným neprovedeným důkazem zůstal návrh obhájkyne obžalované na výslech nezletilých poškozených [REDAKCE] a [REDAKCE]. Tento návrh nebyl soudem akceptován zejména proto, že s ohledem na věk poškozených neshledal soud žádný rozumný důvod k jejich osobnímu výslechu před soudem. Jejich výslech by rozhodně nemohl přinést poznatky osvětlující skutková tvrzení obžaloby, neboť poškozené nebyly nikdy přítomny žádnému jednání popsanému v obžalobě a rovněž s ohledem na jejich věk v posuzované době [REDAKCE] resp. [REDAKCE] let) si lze jen těžko představit, že by soudu v rámci svědecké výpovědi mohly poskytnout relevantní poznatky, když v době konání posledního hlavního líčení dítčám bylo [REDAKCE] resp. [REDAKCE] let. Navíc právě s ohledem na věk a skutečnost, že osobou obžalovanou byla jejich matka [REDAKCE] byly dívky od samého počátku trestního řízení zastoupeny opatrovníkem – advokátem, který byl přítomen i u hlavního líčení. Po provedení několika hlavních líčení a všech relevantních důkazů dospěl Okresní soud v České Lípě k závěru, že není na místě provádět žádné další dokazování, když nakonec ani procesní strany, s výjimkou jednoho návrhu obhajoby popsaného výše, žádné další důkazní návrhy nevznesly. Soud si tak vytvořil dostatečný prostor k tomu, aby ve věci mohlo být meritorně rozhodnuto. Po zhodnocení všech dostupných a provedených důkazů byl učiněn jednoznačný a bezpečný závěr, že se státnímu zástupci nepodařilo prokázat, že vůbec došlo ke skutku, který byl popsán ve výrokové části obžaloby. Státní zástupce svou obžalobu opíral primárně o tvrzení svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] a listiny, z nichž vyvozoval, že došlo k jednání popsanému v obžalobě, tedy, že v období od 28. 7. 2020 nejpozději do 11. 3. 2021 obžalovaná [REDAKCE] v rámci probíhajícího dědického řízení po své matce - zůstavitelce [REDAKCE] která zemřela dne [REDAKCE] v úmyslu vzbudit dojem, že je jediným oprávněným účastníkem dědického řízení, zamlčela existenci závěti, ve které zůstavitelka požadovala, aby její podíl na nemovitých věcech zapsaných na LV č. [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE] zdělily dílem vnučky [REDAKCE] a [REDAKCE] každá podíl o velikosti [REDAKCE] a tím tak vnučky zůstavitelky měla vyloučit z dědického řízení, když se na jejich úkor měla obohatit s ohledem na to, že každý jednotlivý podíl měl hodnotu 1 031 170 Kč. K uvedenému je třeba říci, že obžalovaná [REDAKCE] od samého počátku zahájení trestního řízení popírala, že by se takového jednání dopustila, respektive, že by věděla o tom, že existuje závěť podepsaná její matkou jako zůstavitelkou. Jediné, co viděla byly listiny vyfocené v mobilu manžela, respektive listiny v emailu maminky, které nebyly podepsané. Ve fyzické podobě jí nikdy nebyla předložena žádná podepsaná závěť. Na tomto svém tvrzení setrvala opakovaně i před soudem, kdy několikrát uvedla, že neměla a nemá o podepsané platné závěti zůstavitelky žádné informace. Obžalovaná podrobně popsala, jakým způsobem společně s matkou zakoupila nemovitost v [REDAKCE] kde pak její matka žila se svým druhem svědkem [REDAKCE] a obžalovaná zde v další části nemovitosti žila společně s manželem a dcerami. Obžalovaná také vyloučila, že by se svou matkou řešila otázku jejího posledního pořízení, a proto také před notářem uvedla, že jí není nic známo v tomto směru, v bytě žádnou závěť nenašla. Pokud byla obžalovaná konfrontována s tím, zda otázku závěti řešila se svým manželem, uvedla, že si na nic takového nevzpomíná. Na přímé dotazy obžalovaná vyloučila, že by jí svědek [REDAKCE] ukazoval nějakou závěť její matky a neřešila s manželem ani to, zda manžel měl v mobilním telefonu fotografie nějakých listin označených jako závěť. Obžalovaná v podstatě zdůraznila, že primárně se svou matkou těsně před její smrtí řešila hlavně to, jak matce zajistí potřebnou péči s ohledem na její velmi závažný zdravotní stav. Na svou obhajobu pak Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

uvedla, že vše zřejmě souvisí s tím, že společně s manželem podali na svědka [REDACTED] [REDACTED] trestní oznámení, protože měli podezření, že [REDACTED] měl neoprávněně vybírat peníze z účtu zemřelé [REDACTED]. To nakonec vedlo také k tomu, že [REDACTED] [REDACTED] vykazali po smrti [REDACTED] z nemovitosti v [REDACTED]. Tato tvrzení obžalované pak v zásadě potvrdil ve své výpovědi i její manžel svědek [REDACTED]. Svědek vyloučil, že by měl k dispozici závět' podepsanou [REDACTED] a že by takovouto závět' předal své manželce, tedy obžalované [REDACTED]. Svědek popsal své manželství, soužití v [REDACTED] a ohledně podstaty věci zdůraznil, že žádné listiny ve smyslu závěti nikdy k dispozici neměl. Uvedl také, že nedůvěřoval tvrzení [REDACTED] ani jejich souseda [REDACTED] a proto si také u obou těchto osob nahrál některé rozhovory, které společně vedli. Obdobně v jednom případě využil mobilní telefon také k tomu, že vyfotil listiny. Tuto situaci svědek popsal tak, že když do [REDACTED] přijel za [REDACTED] na návštěvu jeho syn, tak si všiml dvou listin, které si vyfotil. Listiny byly uloženy na skříni a v ruce je měl pouze on sám. Svědek každopádně popřel, že by při stěhování [REDACTED] z [REDACTED] měl on nebo jeho manželka k dispozici od [REDACTED] nějakou podepsanou závět'. K žádnému takovému předání podle svědka nikdy nedošlo. Svědek pouze popsal, že odchod [REDACTED] probíhal ve velmi napjaté atmosféře. Pokud jde o další svědky, je podstatné svědek [REDACTED] nemohl být osobně vyslechnut, neboť v mezidobí zemřel a soud proto měl k dispozici pouze jeho výpověď z přípravného řízení. Tato výpověď sama o sobě, ale ani ve spojení s dalšími důkazy nicméně nemohla směřovat k závěru, který by potvrzoval tvrzení obžaloby. Svědek [REDACTED] sice jednoznačně uváděl, že byla podepsána [REDACTED] závět', kterou stvrdil podpisem jako svědek spolu s dalším svědkem [REDACTED]. Podle výpovědi [REDACTED] byly přes jeho syna prostřednictvím [REDACTED] vyhotoveny dvě verze závěti. Podle první verze měla vše dědit obžalovaná [REDACTED] ale protože ji paní [REDACTED] zamítla, byla tato verze zlikvidována. Podepsána měla být jen druhá verze, podle které obžalovaná měla zdědit pouze zákonný podíl a zbytek měl být odkázán jejím dcerám, tedy vnučkám pozůstalé. Tato verze závěti jako jediná měla být převezena do [REDACTED] a zde v kuchyni podepsána a dále podle tvrzení svědka [REDACTED] uložena v kuchyni na skříni a teprve po několika dnech po úmrtí jí měl předat manželům [REDACTED]. Svědek nicméně nebyl schopen bezpečně uvést, komu z manželů byla závět' předána, spíše se klonil tomu, že [REDACTED] [REDACTED]. Každopádně si podle svědka měl [REDACTED] [REDACTED] závět' okamžitě fotit. Tato výpověď je pak z části v souladu, ale v části zcela v rozporu s tím, co před soudem vypověděl svědek [REDACTED]. Tento svědek sice potvrdil, že společně s [REDACTED] podepsali závět', kterou předtím podepsala [REDACTED] [REDACTED] ale dále se výpovědi těchto svědků výrazně neshodují. Svědek [REDACTED] uvedl, že podepisoval dvě stejné listiny, přičemž svědek [REDACTED] hovoří pouze o podpisu listiny jediné. Navíc svědek [REDACTED] hovoří o tom, že se před podpisem ještě dotazoval na to, zda se zůstavitelka vypořádala s [REDACTED] o čemž tento svědek, byť se ho to bytostně dotýká, se vůbec nezmiňuje. Ani svědek [REDACTED] se jednoznačně nebyl schopen vyjádřit k tomu, zda a případně kdo viděl kromě osob, které závět' měly podepsat, tuto listinu, nebo zda ji měl někdo jiný k dispozici. Svědek se dále vyjadřoval k tomu, že po smrti [REDACTED] ho kontaktoval [REDACTED] [REDACTED] který s ním vedl rozhovor na téma závěti a [REDACTED] a že až později zjistil, že tento rozhovor [REDACTED] nahrával. [REDACTED] se opakovaně měl dotazovat na peníze vybrané [REDACTED] a hlavně tvrdil, že měl vědět o tom, že měly být podepsány dvě závěti, což [REDACTED] vylučoval. Další před soudem slyšený svědek [REDACTED] také vypovídal ohledně závěti, ale ani jeho výpověď nesvědčí o tom, že došlo k jednání popsanému v obžalobě. Svědek potvrdil, že na základě přání svého otce požádal advokáta [REDACTED] [REDACTED] o schůzku, které se zúčastnil jeho otec [REDACTED]. Výsledkem schůzky byly dvě verze listin označené jako „závět“, které pak svědek ještě sám upravoval v části osobních údajů vnuček pozůstalé. Tento svědek popsal, že obě verze listin předal svému otci vytištěné v [REDACTED] při návštěvě, ale není mu nic známo o tom, zda jedna, či obě listiny, byly později někým podepsány a kde byly listiny uloženy. Tento svědek neví také nic o tom, že by listiny měly být fotografovány. Z dalších

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

důkazů bylo bezpečně zjištěno, že nemovitost v [redacted] byla původně vlastněna obžalovanou a její matkou [redacted] [redacted] ve výši jedné poloviny podílu a později se výlučným vlastníkem nemovitosti stala obžalovaná na základě dědického řízení. Po celou dobu řízení, jak dědického, tak nakonec i řízení trestního, nebyla nikdy soudu předložena listina – závět', která by byla podepsána zůstavitelkou [redacted] [redacted] a případně svědky. Jedinými listinami, které nesou označení „závěť“, jsou listiny založené v trestním spise na č. l. 56–58, což jsou listiny, které byly součástí trestního oznámení, které [redacted] [redacted] směřoval na obžalovanou [redacted] [redacted] a jejího manžela [redacted] a dále jsou listiny označené „závěť“, respektive fotografie těchto listin zachyceny na č. l. 127–129, kde je pořídila policie na základě znaleckého zkoumání mobilního telefonu svědka [redacted] [redacted]. Listiny vyfocené na mobilní telefon jsou bez jakýchkoliv podpisů a listiny, které jsou součástí trestního oznámení jsou rovněž bez podpisů s výjimkou kopie podpisu na listině s označením 1B na č. l. 56. Každopádně tyto důkazy svědčí tomu, že [redacted] [redacted] vypovídal popravdě, když uvedl, že při návštěvě v [redacted] kam přijel [redacted] [redacted] za svým otcem [redacted] [redacted] pořídil na mobilní telefon fotografii listin, které [redacted] [redacted] přivezl. Odpovídá to totiž i výpovědi svědka [redacted] [redacted] který rovněž popsal, že listiny, které vyhotovil jeho právník, tímto způsobem předal v [redacted] svému otci. Tento závěr je naopak v rozporu s tím, co tvrdil ve své svědecké výpovědi [redacted] [redacted] tedy, že podepsanou závět' v jediné verzi, když druhou verzi zničil, ukryl na místo, které znal pouze on sám a když podepsanou závět' po smrti [redacted] [redacted] předával manželům [redacted] ale spíše [redacted] [redacted] tak ji [redacted] [redacted] fotil. Pokud by tomu tak skutečně bylo, musel by znalec nalézt kromě fotografií nepodepsaných listin i fotografii listiny podepsané, ale nic takového znalecké zkoumání neodhalilo. Navíc, jak už bylo uvedeno shora, tvrzení o podpisu jediné listiny, neodpovídá ani výpovědi svědka [redacted] [redacted] který hovořil o podpisu dvou, byť stejných listin. Ani další důkazy, tedy rozhovory, které vedl svědek [redacted] [redacted] mimo jiné s manželkou či svědkem [redacted] [redacted] na téma závěti, peněz apod. rozhodně nesvědčí o tom, že by právě obžalovaná [redacted] [redacted] měla jakoukoliv jednoznačnou povědomost o tom, že existuje závět', či jakákoliv jiná listina obsahující pořízení pro případ smrti, které po sobě zanechala její matka [redacted] [redacted] a že obžalovaná následně takovou listinu vědomě zamlčela při dědickém řízení řešící pozůstalost po [redacted] [redacted]. Lze se jen domnívat, či spekulovat, zda byla, či nebyla, nějaká listina s označením „závěť“ podepsána, či nikoliv, kdy se tak stalo, kým byla podepsána a zda po jejím podpisu byla, či nebyla, zničena a kdo tak učinil. V žádném případě se nepodařilo prokázat, že se obžalovaná [redacted] [redacted] [redacted] dopustila jednání, které bylo vtčeno do popisu skutku v obžalobě, proto byla obžalovaná obžaloby zproštěna ve smyslu § 226 písmeno a) trestního řádu.

6. Vzhledem k tomu, že obžalovaná [redacted] [redacted] [redacted] byla obžaloby zproštěna podle ustanovení § 226 písmeno a) trestního řádu, byly nezletilé poškozené [redacted] [redacted] [redacted] a [redacted] [redacted] zastoupené opatrovníkem a zmocněncem Mgr. Václavem Stehlíkem, advokátem se sídlem v České Lípě, odkázány s řádně a včas uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních podle § 229 odstavec 3 trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do osmi dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit **ve trojím vyhotovení**.

Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 22. ledna 2025

Mgr. Milan Vencel v. r.
předseda senátu